

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA nr. 323
din 31.05.2017

Dosar nr.: 53/2017

Petiția nr.: 509/30.01.2017

Petent:

Reclamat: Ministerul Justiției

Obiect: petentul este cetățean sirian și se considera discriminat deoarece nu poate obține autorizarea ca interpret și traducător de la Ministerul Justiției

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1.

I. 2. Numele și sediul reclamatului

1.2.1. Ministerul Justiției cu sediul în str. Apolodor, nr. 17, Sector 5, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul arată faptul că este cetățean sirian, având permis de ședere pe termen lung în România. În perioada 24-28 octombrie 2016 s-a organizat un examen de traducători și interpreți la Ministerul Culturii, examen promovat de către petent. În baza adeverinței obținute a înaintat Ministerului Justiției o cerere de autorizare ca interpret și traducător pentru limba arabă. Răspunsul primit a fost unul negativ, fiind invocate prevederile Legii nr. 187/1997, dreptul de a dobândi calitatea de interpret și traducător autorizat fiind recunoscut și cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori al Confederației Elvețiene. Petentul, posesor al unui permis de ședere pe termen lung, apreciază că are aceleași drepturi ca și cetățenii români.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicat (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare, fiind invocată din oficiu excepția de necompetență a C.N.C.D.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 28.02.2017, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.3. La ședința din data de 28.02.2017 s-a prezentat petentul

3.4. Punctul de vedere al reclamatului s-a comunicat petentului.

3.5. Petentul a formulat concluzii scrise.

3.6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată faptul că este cetățean sirian, având permis de ședere pe termen lung în România. Petentul lucrează și are o familie întemeiată în România, fiind absolvent al Facultății de Medicină din Craiova.

4.1.2. În perioada 24-28 octombrie 2016 s-a organizat un examen de traducători și interpreți la Ministerul Culturii, examen promovat de către petent. În baza adevărului obținute a înaintat Ministerului Justiției o cerere de autorizare ca interpret și traducător pentru limba arabă. Răspunsul primit a fost unul negativ, fiind invocate prevederile Legii nr. 187/1997, dreptul de a dobândi calitatea de interpret și traducător autorizat fiind recunoscut și cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori al Confederației Elvețiene.

4.1.3. Petentul, posesor al unui permis de ședere pe termen lung, apreciază că are aceleași drepturi ca și cetățenii români.

4.1.4. Prin concluziile scrise formulate petentul solicită respingerea excepției de necompetență invocată din oficiu, arătând faptul că motivația din răspunsul contestat nu cuprinde argumentele tehnice și juridice pentru existența și motivarea unei astfel de excepții; în aceste condiții, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării se exclude practic de la analizarea solicitării formulate, invocând faptul că aceste aspecte nu intra în sfera de analiză a acestei instituții. Ori, în aceste situații, problema invocată de petiționar este tocmai una a unei vădite discriminări, în condițiile în care și petiționarul a sesizat aspectele invocate în mod corect și legal.

4.1.5. Petentul mai arată că este cetățean sirian, dar este căsătorit în România, cu un cetățean roman și, mai mult decât atât, are doi copii care sunt cetățeni români.

4.1.6. Petentul a obținut această diploma de traducător de la Ministerul Culturii în condițiile organizării și participării la un examen concret legal organizat, și la care a participat pentru a obține drept de practică pe teritoriul țării unde are drept de rezidență împreună cu familia sa. În aceste condiții, petentul apreciază că este vorba de o vădită discriminare raportată la dreptul la muncă și dreptul la acces pe piața forței de muncă în țara de rezidență.

4.1.7. Petentul mai arată faptul că obținerea certificatului de traducător care poate fi valorificat de către titular și fără autorizarea dată de ministerul Justiției reprezintă practic un non sens, căci fără concretizarea valorificării acestuia ar determina în realitate blocarea oricărui acces la un loc de muncă prin perspectiva ineficienței sferei de activitate al certificatului astfel obținut legal de la ministerul culturii.

4.1.8. Din această perspectivă, tocmai cetățenia ar reprezenta criteriul de discriminare și ar induce o situație discriminatorie, astfel art. 2 din O.G. nr. 137/2000 devine aplicabil în cazul său. Petentul mai arată că îi este încălcat un drept fundamental, respectiv dreptul la acces la un loc de muncă în conformitate cu situația consacrată de O.G. nr.194/2002, având în vedere tocmai prevederile articolului 80 și ale art .80¹ din O.G. nr. 194/2002.

4.1.9. Petentul mai arată că nu a solicitat, prin petiția sa, analizarea soluțiilor legislative alese de către legiuitorii ci analizarea unui tratament inegal și preferențial, aplicat unor persoane aflate în situații identice.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată solicită admiterea excepției invocate din oficiu.

4.2.2. Prin petiția formulată, petentul susține că cererea sa de autorizare ca interpret și traducător pentru limba arabă a fost respinsă în mod neîntemeiat, întrucât deține permis de ședere pe termen lung în România și are drepturi egale cu cetățenii din România potrivit art. 80 și 80¹ din OG nr. 194/2002.

4.2.3. De asemenea, susține că, la momentul ridicării certificatului de traducător de la Ministerul Culturii, în data de 26.01.2017, a constatat că cetățeni de diferite naționalități extracomunitare din Orient și Asia, au fost admiși ca traducători și interpreți în anul 2016, această situație considerând-o discriminatorie.

4.2.4. În ceea ce privește cetățenia persoanelor care au fost autorizate ca interpret și traducător în temeiul Legii nr. 178/1997, în procesul de autorizare a interpreților și traducătorilor a fost respectată întocmai condiția prevăzută de art. 3 lit. a din actul normativ menționat, potrivit căreia „Autorizarea ca interpret și traducător, care poate efectua traduceri pentru organele prevăzute la art. 1, se dobândește, la cerere, de persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;(…)”

4.2.5. Se precizează faptul că în legislația care reglementează examenul de traducător organizat de Ministerul Culturii nu este prevăzută o condiție de înscriere la examen referitoare la cetățenie, similar celei prevăzute de Legea nr. 178/1997, explicabilă prin împrejurarea că, certificatul de traducător (emis în urma promovării examenelor de limbă străină în domenii variate, nu numai în științe juridice) poate fi valorificat de către titular și fără autorizarea dată de Ministerul Justiției.

4.2.6. În fapt, deși petentul invocă o discriminare bazată pe criteriul naționalității, în realitate este vizat aspectul cetățeniei, concept juridic având un caracter special, despre care apreciem că nu poate constitui un criteriu pe baza căruia să se poată constata existența unei discriminări.

4.2.7. Potrivit art. 1 din Legea nr. 21/1991, „cetățenia română este legătura și apartenența unei persoane fizice la statul român”. Această definiție este în concordanță cu cea dată noțiunii de cetățenie prin art.2 lit. a din Convenția europeană asupra cetățeniei, adoptată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997, ratificată de România prin Legea nr. 396/2002, potrivit căreia „cetățenie înseamnă legătura juridică dintre o persoană și un stat și nu indică originea etnică a persoanei”. În temeiul această legături juridice, cetățeanul are o serie de drepturi și obligații garantate de statul căruia îi aparține, stabilite în principal prin Constituție dar și prin alte acte normative, iar aceste drepturi și obligații nu li se adresează, în totalitate, și celor fără cetățenie ori care au cetățenia altui stat.

4.2.8. Totodată, cu privire la același aspect, dispozițiile art. 2 al. 1 din O.G. nr. 137/2000 stabilesc criteriile pe baza cărora poate fi stabilită existența unei discriminări. Analizând aceste prevederi legale, fără niciun echivoc, O.G. nr. 137/2000 nu prevede criteriul cetățeniei printre cele pe baza cărora poate fi instituită o situație discriminatorie. Prin urmare, observând că în speță nu este aplicabil niciunul dintre criteriile stabilite de art. 2 al. 1 din OG nr. 137/2000 și că, pe cale de consecință, în afara legii nu putem

vorbi de discriminare în sensul impus de acest act normativ, se impune concluzia că modul de stabilire prin lege a anumitor condiții pentru exercitarea unor profesii cu importanță deosebită pentru sistemul judiciar excede cadrului legal trasat de O.G. nr. 137/2000, nefiind o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării.

4.2.9. De asemenea, potrivit art. 20 alin. 3 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare „Prin cererea introdusă potrivit alin. (1), persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.”

4.2.10. *Prin Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008 s-a constatat că aceste dispoziții sunt neconstituționale*, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

4.2.11. **Mai mult, reglementarea prin lege sau printr-un alt act normativ a unor drepturi sau nereglementarea unor drepturi (cum este cazul în speță) în favoarea unor persoane excedează cadrului legal stabilit prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare și nu intră în sfera competenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Controlul exercitat de CNCD prin prisma dispozițiilor OG 137/2000 privește modul de aplicare a unor dispoziții legale, iar nu examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor. Pentru aceste considerente solicită admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2.11. Mai mult, potrivit art. 1 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000, „Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”. În cazul de față, nu poate fi vorba despre existența vreunei situații comparabile sau, cu atât mai puțin, a unei „analogii” între cetățeni și necetățeni, întrucât, astfel cum am arătat, numai între cetățeni și statul căruia aceștia îi aparțin se poate vorbi despre existența unei legături juridice, iar cetățenia nu indică originea etnică a persoanei.

4.2.12. După cum a statuat în mod constant Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pentru a putea vorbi de discriminare, situațiile în discuție trebuie să fie comparabile. Și practica constantă a Curții Constituționale este în sensul că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de persoane care se află în situații diferite nu este discriminatorie. **În concluzie, tratamentul juridic diferențiat aplicat cetățeni lor în raport cu persoanele fără cetățenie nu poate constitui discriminare, câtă vreme aceste categorii de persoane se află în situații juridice diferite.**

4.2.13. Potrivit art. 80¹ alin. 1 lit. a din OG nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România „ 1) Străinii, titulari ai dreptului de ședere pe termen lung, beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește: a) accesul la piața muncii, inclusiv în privința condițiilor de angajare și de muncă, la activități economice în mod independent și la activități profesionale, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor legislației speciale privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu condiția ca activitatea desfășurată să nu presupună, chiar și ocazional, exercitarea unor prerogative ale autorității publice.”

4.2.14. Or, în speță petentul a solicitat autorizarea ca traducător și interpret pentru organele și categoriile de persoane prevăzute la art. 2 din legea nr. 178/1997, respectiv „*Consiliul Superior al Magistraturii, Ministerul Justiției, instanțele judecătorești, parchetele de pe lângă instanțele judecătorești, organele de cercetare penală, birourile notarilor publici, pentru avocați și executori judecătorești*”.

4.2.15. Autorizarea ca interpret și traducător care poate efectua traduceri pentru aceste categorii de organe și persoane se realizează în condițiile prevăzute de art. 3 din Legea nr. 178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești.

4.2.16. Astfel, conform art. 3 din Legea nr. 178/1997 autorizarea se dobândește, la cerere, de persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene; este atestat de către Ministerul Culturii și Cultelor ca traducător pentru specialitatea științe juridice, din limba română în limba străină pentru care solicită autorizarea și din limba străină în limba română, este apt din punct de vedere medical, nu are antecedente penale.

4.2.17. Art. 3¹ din același act normativ stabilește condițiile exercitării dreptului cetățenilor din statele membre ale Uniunii Europene, din Spațiul Economic European sau al Confederației Elvețiene de a presta activitate de traducători și interpreți autorizați, precum și de a li se recunoaște documentele de atestare în profesie emise/eliberate de autoritățile competente din statele membre de origine sau de proveniență.

4.2.18. Eliminarea condiției cetățeniei în cazul străinilor, cetățeni ai unor state membre ale Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene care vor să desfășoare activitatea de traducător și interpret autorizat în România, a reprezentat o obligație asumată în cadrul negocierilor în procesul de aderare la Uniunea Europeană (Cap.3- Libera circulație a serviciilor). S-a considerat că prevederile care impun cerința cetățeniei române reprezintă bariere la libera circulație a serviciilor, venind în contradicție cu principiile pieței unice și acquis-ul comunitar în materie și reprezentând un tratament discriminatoriu în ceea ce privește accesul la o profesie și condițiile de exercitare a acesteia.

4.2.19. Au fost avute în vedere principiile instituite de art. 39, art. 43 și art.44 din Tratatul instituind Comunitatea Europeană, precum și dispozițiile Directivei Consiliului 89/48/CEE din 21 septembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L019 din 24 ianuarie 1989, și de Directiva 92/51 CEE privind al doilea sistem general de recunoaștere a calificărilor profesionale.

4.2.20. Principiile pe care se fundamentează directivele amintite anterior se referă la recunoașterea automată a diplomei obținute într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat aparținând Spațiului Economic European, permițând exercitarea unei profesii, cu statut de independent sau de salariat, de o persoană cetățean al unui stat membru, altul decât acela în care persoana respectivă și-a dobândit calificările profesionale, în aceleași condiții cu cetățenii acelui stat, dacă dovedește calificarea necesară.

4.2.21. Eliminarea condiției referitoare la posibilitatea exercitării activității de traducători și interpret autorizat doar de către persoanele cu cetățenie română, rezultat al negocierilor în cadrul procesului de aderare a României la Uniunea Europeană și bazându-se pe principiile decurgând din acquis-ului comunitar în materie, în cadrul

ansamblului de drepturi și obligații determinate de apartenența la un spațiu comun, nu poate fi însă extinsă și la cetățenii unor state terțe.

4.2.22. Dincolo de obligațiile menționate mai sus, rămâne în competența legiuitorului fiecărui stat prerogativa de a construi statutul fiecărei profesii, cu toate exigențele și condițiile ce trebuie îndeplinite pentru accesul în profesie și desfășurarea activității respective.

4.2.23. În ceea ce privește autorizarea ca traducător și interpret potrivit Legii 178/1997, partea reclamată apreciază că rigoarea pe care o presupune ansamblul de condiții a căror îndeplinire permite desfășurarea acestei activități se impune cu atât mai mult cu cât serviciile de interpretare și traducere sunt prestate pentru Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești.

4.2.24. După cum se poate observa, toate aceste autorități și categorii de persoane fie fac parte din sistemul organizării judiciare, fie, chiar dacă au o profesie liberală, persoanele în discuție sunt investite să aducă la îndeplinire un anumit serviciu de interes public în strânsă legătură cu actul de justiție. Dat fiind specificul și importanța acestor activități din sfera puterii judiciare, în vederea autorizării traducătorilor și interpreților ce urmează a fi folosiți, legiuitorul este îndreptățit să instituie o procedură specială care să includă și condiția de a fi cetățean român ori al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene.

4.2.25. Prin respectarea acestor dispoziții legale nu se aduce atingere dispozițiilor din OG nr. 194/2002 și nu se instituie nicio discriminare, iar aceeași condiție a cetățeniei este prevăzută și în cazul reglementării altor profesii liberale prin care se aduce la îndeplinire un serviciu de interes public din sfera judiciară (notarii publici, avocații, executorii judecătorești etc).

4.2.26. Față de motivele arătate mai sus, se solicită constatarea faptului că cetățenia nu poate constitui un criteriu pe care să poată fi stabilită existența unei discriminări prin lege, iar distincția făcută de legiuitor între cetățeni și persoane cu altă cetățenie în vederea exercitării anumitor activități de interes public, de importanță deosebită pentru administrarea justiției, nu este discriminatorie, întrucât sunt avute în vedere persoane aflate în situații juridice diferite.

4.2.27. Prin precizările depuse, partea reclamată mai arată faptul că, în ceea ce privește cetățenia persoanelor care au fost autorizate ca interpret și traducător în temeiul Legii nr. 178/1997, în procesul de autorizare a interpreților și traducătorilor a fost respectată întocmai condiția prevăzută de art. 3 lit. a din actul normativ menționat, potrivit căreia „Autorizarea ca interpret și traducător, care poate efectua traduceri pentru organele prevăzute la art. 1, se dobândește, la cerere, de persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;(...)”

4.2.28. Prin urmare, traducătorii autorizați de Ministerul Justiției, în condițiile Legii nr. 178/1997, sunt cetățeni români, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, neexistând situații de traducători care nu îndeplinesc aceste condiții de cetățenie.

4.2.29. **De altfel, chiar petentul invocă interpretarea că Ministerul Culturii nu impune condiția cetățeniei pentru examenele pe care le organizează în diverse domenii, inclusiv în științe juridice.**

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director reține faptul că petentul a înaintat Ministerului Justiției o cerere de autorizare ca interpret și traducător pentru limba arabă. Răspunsul primit a fost unul negativ, fiind invocate prevederile Legii nr. 187/1997, dreptul de a dobândi calitatea de interpret și traducător autorizat fiind recunoscut și cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori al Confederației Elvețiene. Petentul, posesor al unui permis de ședere pe termen lung, apreciază că are aceleași drepturi ca și cetățenii români.

5.2. **În drept**, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate.

5.3. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director, dezbătând excepția de vădită necompetență a CNCD cu privire la eliminarea din salariul de bază a indemnizației de dispozitiv, reține prevederile art. 28 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, constatând faptul că petiția formulată nu este de competența Consiliului.

5.4. Colegiul constată că partea reclamată impune condiția de cetățenie pentru obținerea atestatului de traducător. **Urmare solicitărilor solicitate de către Colegiul director se arată faptul că nu există nici un traducător atestat care să nu îndeplinească condițiile prevăzute de către Legea nr. 178/1997**, în procesul de autorizare a interpreților și traducătorilor, respectiv „Autorizarea ca interpret și traducător, care poate efectua traduceri pentru organele prevăzute la art. 1, se dobândește, la cerere, de persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: a) este cetățean român, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene;(…)”.

5.5. Nemulțumirea petentului este legată de faptul că ar trebui să beneficieze în calitate sa de posesor al unui permis de ședere pe termen lung, de aceleași drepturi ca și cetățenii români.

5.6. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

5.7. Colegiul director **urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 06.06.2017
M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.